

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំងឯកឧត្តម **ជារិទ្ធិឈុត** ជាប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល ប្រចាំទីក្រុងកែប ។

មាត្រា ២ : នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសម្រេចព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ត្រូវទុកជានិរាករណ៍នូវព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៥៩៤/៣៣ស្ដី ចុះថ្ងៃទី ១៧-៥-១៩៩៤ ។

មាត្រា ៤ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ព្រះហស្តលេខ

នរោត្តម សីហនុ

* * *

II - ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

១ - អនុក្រឹត្យ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

អនុក្រឹត្យលេខ ១០ អនក្រ.បក

ស្តីពីការអនុវត្ត

របបសោធន៍វត្តន៍ និង សោធន៍ធាតុបង់សមត្ថភាព

ការងារចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងក្រសួងការពារជាតិ និងអគ្គសេនាធិការ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញច្បាប់ស្តីអំពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៧ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និង របបសោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិន
- តាមសេចក្តីបង្គំទូលស្នើសុំ និងស្នើសុំអំពី សហរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងការពារជាតិ

សំរេច

មាត្រា ១ . - យោធិនទាំង ២ រោងនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ជាប្រចាំខែបានលុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ជំពូក ទី ១ នៃព្រះរាជក្រម ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ចំពោះរយៈពេលដែលយោធិនទាំង ២ រោងបានបំពេញការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ចំណុច ក (២ ៣ ៤) និង ចំណុច ខ (២) ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជក្រម គឺជារយៈពេលដែលបានបំពេញការងារជាប់រហូត ហើយបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនីមួយៗនោះ ទើបអាចទទួលរបបសោធននិវត្តន៍បាន ។

មាត្រា ២ . - របៀបគិតរយៈពេលបំពេញការងារ ព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាពរបស់យោធិនម្នាក់ៗ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចមានចែងនៅ ក្នុងមាត្រា ៣ ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជក្រម ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- របៀបគិតរយៈពេលបំពេញការងារ :

ការគិតរយៈពេលបំពេញការងារ គឺបានគិតរួមទាំងរយៈពេលបំពេញការងារត្រប់របបសង្គម " បើមាន " និងរយៈពេលបំពេញការងារស៊ីវិល និងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ក- ត្រូវចាត់ទុកជារយៈពេលបំរើការងារ :

- ការចាត់ទុកជារយៈពេលបំរើការងារ គឺគិតចាប់តាំងពីមន្ត្រី រាជការ កម្មករ រដ្ឋដែល បានបញ្ចូលទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ " រដ្ឋពេញសិទ្ធិ " រួចក្រោយមកចូលបំរើក្នុង កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ ចាប់ពីពេលចូលបំរើក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ជាប់រហូតដល់ពេលចូលនិវត្តន៍ ក៏ដូចជាត្រូវបានទទួលរបបចាត់បង់សមត្ថភាពការ ងារត្រូវបានគិតជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម ៖

- រយៈពេលធ្វើរដ្ឋបាល ភូមិ ឃុំ សង្កាត់ឬឯងជីវពលដែលមានប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ។

- រយៈពេលមន្ត្រី រាជការ កម្មកររដ្ឋ ធ្វើការតាមក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋនានា ឬ រយៈពេល ទៅធ្វើកម្មសិក្សាក្នុង ឬ ក្រៅប្រទេស ។

- រយៈពេលមន្ត្រី រាជការ ធ្វើការងារក្រៅប្រទេស ។

- រយៈពេលបំរើការងារអតីតភាព តាមរបបសង្គម ។

- រយៈពេលបំរើការងារក្នុងចលនាតស៊ូ ។

- រយៈពេលជាប់មន្ទីរឃុំឃាំង ដោយគ្មានទោសកំហុស ។

- រយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

ខ- មិនត្រូវចាត់ទុកជារយៈពេលបំរើការងារ :

- គឺជារយៈពេលដែលតម្រូវអោយមន្ត្រីរាជការ កម្មកររដ្ឋធ្វើការសាកល្បង ។

២- ការកំណត់ តំបន់លំដាក់ ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាព

មានដូចខាងក្រោម ៖

ក- តំបន់លំដាក់ :

- យោធិនបានបំពេញភារកិច្ចនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ឬ កោះ តំបន់គ្រុនចាញ់ តំបន់ព្រៃភ្នំ លំបាកដោយធាតុអាកាស ឬ លំបាកដោយជីវភាពរស់នៅ និង សមរភូមិប្រយុទ្ធ..... ។

ខ- ការងារគ្រោះថ្នាក់ :

យោធិនជាអាកាសយានិក ទ័ពជំនាញ " ឆ័ត្រយោង " ទ័ពវិស្វកម្ម " ជំនាញ ដោះមីន ទ័ពជំនាញផលិត ឬ ពិសោធន៍គ្រឿងផ្ទុះ ។

គ-ការងារប៉ះពាល់សុខភាព :

យោធិនជានិក ជាងផ្សាដែក ជាងជួសជុលគ្រឿងចក្រធុនធំ បុគ្គលិករាជា ជាងអគ្គិសនី អ្នកធ្វើការងារនៅអាគារជម្ងឺឆ្លង អាគារថតឆ្លុះ និងមន្ទីរពិសោធន៍ " មន្ទីរពេទ្យ " ទីពឹងនាព្យាបាលមីសាស្ត្រ ជំនាញកាំភ្លើងធំ អ្នកបើកបរគ្រឿងចក្រធុន ធំ.....។

ដើម្បីអនុវត្តអោយបានល្អ ហើយនិងមានប្រសិទ្ធភាពនោះ គឺក្រសួងការ ពារជាតិ ត្រូវធ្វើសេចក្តីកំណត់លំអិតអំពីលក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែង ។

មាត្រា ៣ .- បៀវត្សរ៍ឋានន្តរសក្តិត្រូវបានបូកបន្ថែមជាមួយ : ប្រាក់ហូបប្រចាំខែ ប្រាក់បំណាច់ មុខងារ " បើមាន " ដើម្បីគិតប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ហើយនិងទទួលបានប្រាក់ បំណាច់តំបន់ " បើមាន " គិតលើប្រាក់សោធននិវត្តន៍ផ្ទាល់ខ្លួន " ។

មាត្រា ៤ .- យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ ជាប្រចាំខែ ហើយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ និងមាត្រា ៦ ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជ ក្រម ។ ក្រៅពីទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ជាប្រចាំខែ ដូចដែលបានបញ្ជាក់ក្នុង ប្រយោគទី ១ ខាងលើ យោធិនទាំង ២ ភេទត្រូវបានទទួលរបបមួយចំនួនទៀត ដូចខាងក្រោម ៖

១-អ្នកនៅក្នុងបន្ទុកដែលរដ្ឋទទួលស្គាល់ មានសិទ្ធិទទួលរបបដូចនៅពេល បំរើការងារ ។

២-ចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ ឧត្តមសេនីយ ឬ វិរៈជន ដែលមានអ្នកបើកបរ រថយន្ត និងកងការពារ ត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលពិនិត្យ និងដោះស្រាយជាក់ស្តែង ។

៣-ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច មានភារកិច្ច ពិនិត្យលទ្ធភាពជួយរកការងារធ្វើអោយនិវត្តន៍ ឬ ជនចាត់បង់ សមត្ថភាពការងារដែលមានលទ្ធភាពបន្តការងារទៀតបាន ដោយផ្អែកទៅតាមសំណើ និង ជំនាញរបស់សាមីខ្លួន ។

មាត្រា ៥ .- យោធិនទាំង ២ ភេទ មុនពេលចូលនិវត្តន៍អាចបានឈប់សំរាកច្បាប់ ដោយមាន ករណីចាំបាច់ ដើម្បីប្រុងប្រៀបជីវភាពរស់នៅក្នុងគ្រួសារ ទើបអនុញ្ញាតអោយ

ឈប់សំរាកបាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជក្រម
នឹងត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

-យោធិនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ព្រឹទ្ធបាលឯក ចុះ ត្រូវបានឈប់សំរាក ៦
ខែ ។

-យោធិនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ នាយចំណង់ និងអនុសេនីយ៍ ត្រូវបាន
ឈប់សំរាក ៨ ខែ ។

-យោធិនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ វរសេនីយ៍ ត្រូវបានឈប់សំរាក ១០ ខែ ។

-យោធិនដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ ឧត្តមសេនីយ៍ ត្រូវបានឈប់សំរាក ១២ ខែ ។

នៅពេលទៅសំរាកច្បាប់ក្នុងប្រទេសត្រូវទទួលប្រាក់ធ្វើដំណើរ ប្រាក់ហូបចុក
តាមផ្លូវ ទាំងទៅទាំងមក តាមការកំណត់របស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៦ .- និវត្តជន ឬ ជនចាត់បង់សមត្ថភាពការងារ មានសិទ្ធិស្លៀកពាក់ឯកសណ្ឋាន
កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជក្រម
ដើម្បីជាភិក្ខុយសក្នុងពិធីបុណ្យជាតិផ្សេងៗ ។ ការបើកផ្តល់ឯកសណ្ឋានកងយោធពល
ខេមរភូមិន្ទនេះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅតាមការកំណត់របស់ ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៧ .- សមត្ថកិច្ចនៃការសំរេចអោយបន្តការងារទៀត ឬ សំរេចអោយចូលនិវត្តន៍បាន ដូច
មានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ជំពូកទី ១ នៃព្រះរាជក្រម ព្រមទាំងអោយទទួលសោធនចាត់
បង់សមត្ថភាពការងារត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១-តាមប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះយោធិនទាំង ២ ភេទ
ចាប់ពី វរសេនីយ៍ទៅ ឬ វរនារីទៅចុះ ។

២-តាមអនុក្រឹត្យដោយមានសំណើពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិចំពោះយោធិន
ទាំង ២ ភេទថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯក ឬ វរនារីឯក ។

៣-តាមព្រះរាជក្រឹត្យដោយមានសំណើពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះ
យោធិនទាំង ២ ភេទ ថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍ ។

៤-យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំពេញគ្រប់លក្ខខ័ណ្ឌ នៃរយៈពេល
បំរើការងារ តែអាយុពុំទាន់គ្រប់ចូលនិវត្តន៍ មានសិទ្ធិចូលនិវត្តន៍ភ្លាម ។ ផ្ទុយទៅ
វិញយោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលចង់បន្តការងាររហូតគ្រប់លក្ខខ័ណ្ឌអាយុចូលនិវត្តន៍
ត្រូវសុំអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ២

របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ៨ .- យោធិនទាំង ២ ភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលអាចទទួលរបប បាត់បង់សមត្ថភាពការងារបានជាប្រចាំខែ លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដូច មានចែងក្នុងមាត្រា ៩ និងមាត្រា ១២ ជំពូកទី ២ នៃព្រះរាជក្រម ។

អំពីរបៀបគិតរយៈពេលបំរើការងារ ព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាកការងារ គ្រោះថ្នាក់ ឬ ការងារប៉ះពាល់សុខភាព គឺត្រូវអនុវត្តតាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ២ ជំពូកទី ១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៩ .- លក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែងនៃការកំរិត នូវលក្ខណៈបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់ យោធិន តាមថ្នាក់នីមួយៗ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ ជំពូកទី ២ នៃព្រះរាជក្រមត្រូវបាន កំណត់ដោយប្រកាសរួមអន្តរក្រសួង របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ និងរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ១០ .- បៀវត្សរ៍ឋានន្តរស័ក្តិត្រូវបានបូកបន្ថែមជាមួយ ប្រាក់ប្រចាំខែប្រាក់បំណាច់ មុខងារ "បើមាន" ដើម្បីគិតប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ហើយនិងបន្ថែម ទទួលប្រាក់បំណាច់តំបន់ " បើមាន " គិតលើប្រាក់សោធនបាត់បង់សមត្ថភាព ការងារផ្ទាល់ខ្លួន ។

មាត្រា ១១ .- យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលអាចទទួលរបបបាត់បង់សមត្ថភាព ការងារជាប្រចាំខែ បានលុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ និងមាត្រា ១៣ ជំពូកទី ២ នៃព្រះរាជក្រម ។

ក្រៅពីរបបដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងប្រយោគទី ១ ខាងលើ យោធិនទាំង ២ ភេទ ត្រូវបានទទួលរបបដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ (ចំណុច ១ ២ ៣) និងមាត្រា ៦ ជំពូកទី ១ នៃអនុក្រឹត្យ នេះ ។

មាត្រា ១២ .- យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារដែលគ្មានទីបង្អែក ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ (ចំណុច២) ជំពូកទី២ នៃព្រះរាជក្រម រដ្ឋទទួលបន្ទុកយកទៅស្នាក់នៅ មជ្ឈមណ្ឌល របស់រដ្ឋ ឬ និវត្តជន ចាស់ជរាស្ថាននៅតែលក្ខណៈគ្មានទីបង្អែក ក៏មានសិទ្ធិដូចជន បាត់បង់សមត្ថភាពការងារដែរ ។

ចំពោះប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ឬ សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ត្រូវកាត់យក ស្មើនឹង ៥០ ភាគរយ ដើម្បីធានាការហូបចុក បើសិនជាខ្វះខាតរដ្ឋ បំពេញបន្ថែម ។ ចំពោះ យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារថ្នាក់ទី ១ បើសិនទៅ រស់នៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសំរាប់អ្នកជំនួយគិច្ចការក្នុងផ្ទះ មិនបាន បើកផ្តល់អោយឡើយ ។

មាត្រា ១៣ .- ក្រោយពេលនិវត្តជន ឬ ជនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ទទួលមរណភាព គ្រួសារ អ្នកទាំងនេះត្រូវបានដោះស្រាយរបបឧបត្ថម្ភមួយលើកគត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ ជំពូកទី ២ នៃព្រះរាជក្រមលេខ ០៧ នស.៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ចំពោះយោធិន ។

ជំពូកទី ៣

សមត្ថកិច្ច នៃការគ្រប់គ្រង និង បើករបបសោធននិវត្តន៍

និង របបសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

មាត្រា ១៤ .- ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្រសួងការពារជាតិ ត្រូវស្រង់បញ្ជីឈ្មោះយោធិនចូលនិវត្តន៍ និង យោធិនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច -ហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួង សង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ដើម្បីបំរុងថវិកាក្នុងការបើកផ្តល់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាព ការងារ ។

-ការគ្រប់គ្រង និង បើកចែករបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់ សមត្ថភាពការងារប្រចាំខែ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធ ជន រហូតដល់ពេលបង្កើតបានបេឡាសោធន ។

-ក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចបើកប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ១ លើក ជូនដល់និវត្តជន ឬ ជនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីរបបសោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចំពោះ យោធិននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ មុនពេលផ្ទេរទៅអោយក្រសួងសង្គមកិច្ចការ ងារនិងអតីតយុទ្ធជន ។

ជំពូកទី ៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥ .- សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច-ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារនិងអតីតយុទ្ធជន និងអភិបាលខេត្ត-ក្រុងទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខា និងចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ១

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ២

ព្រះហស្តលេខា និង ត្រា

ហត្ថលេខា និង ត្រា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

រាជធានីភ្នំពេញ , ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៦

អនុក្រឹត្យ លេខ : ១១ អនក្រ.បក

ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអន្តរក្រសួងសំរាប់

សំណង់វារីអគ្គិសនីស្ទឹងមេធាក (មណាម) នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល ។
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ន.ស/រកត/១០៩៤/៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ន.ស/រកត/១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល